

Kající modlitba k Hospodinu

„Povstaňte, dobrořečte Hospodinu, svému Bohu, po všechny věky. Ať dobrořečí tvému slavnému jménu, vyvýšenému nad každé dobrořečení a chválu. Ty, Hospodine, jsi ten jediný, ty jsi učinil nebe, nebesa nebes a všečen jejich zástup, zemi i vše, co je na ní, moře i vše, co je v nich. Sám to všechno zachováváš při životě a nebeské zástupy se ti klanějí.“ (Nehemjáš 9,5–6)

Dal jsi českému národu českou a moravskou zemi a část země slezské, aby ji spravoval. Přivedl jsi k nám také lidi různých národů, zvláště Němce, aby s námi tuto zemi sdíleli jako naši společnou vlast. Tak tomu bylo přes tisíc let, někdy v pokoji, jindy ve svárech i v krvi. Před druhou světovou válkou se mnozí z Němců, kteří u nás žili, připojili k Hitlerovu Německu, spoluzavinili podmanění Česka nacisty a vyhnání i smrt mnoha Čechů.

Před šedesáti lety, po skončení této strašné války, se naši otcové českým Němcům krutě pomstili, a to většinou bez ohledu na to, zda a jak se kdo z českých Němců provinil. Němci byli byli pokládáni za méněcenné, byli nenáviděni, masově ponižováni, mučeni, lynčováni i popraveni bez soudu. Mnozí z nich museli podstoupit pochod smrti. Ženy byly znásilňovány. V koncentračních táborech žili čeští Němci o hladu a v nelidských podmínkách a houfně umírali. Celkově naši otcové zavraždili několik desítek tisíc českých Němců. Státním zákonem byli pak všichni Češi, kdo se jakkoli podíleli na krutostech a vraždění, zbaveni trestní odpovědnosti.

Čeští Němci, kteří přežili toto utrpení, byli vyhnáni ze své vlasti. Byli tak připraveni o domov a zbaveni prakticky všeho majetku. Sedm milionů Čechů se zmocnilo majetku tří milionů Němců. Vyhnání byli nikoli jen ti čeští Němci, kteří se podíleli na nacistických zločinech, ale všichni kromě těch, kteří dokázali, že se stavěli proti nacismu. I mnozí z těch, kteří stáli v protinacistickém odboji, však odešli, protože se Čechů báli.

Ti z Němců, kteří zůstali, byli ponižováni a diskriminováni byl jim zkonfiskován majetek, přestože to byli většinou antifašisté, nedostali práva národnostní menšiny, jejich děti nemohly chodit do německých škol.

To vše se dalo ve znepokojivé jednotě českého národa, kde se Němců zastávali jen jednotlivci. Pravda o vyhnání tří milionů českých Němců pak byla soustavně utajována a překrucována, takže dodnes mnoho Čechů neví, jak kruté a nespravedlivé vyhánění Němců bylo, ani kolik lidských životů bylo zbytečně zmařeno. Mnozí Češi mají k Němcům nebo k sudetským Němcům nepřátelský postoj, velická většina našich politiků nejeví žádnou ochotu k dialogu s politickou reprezentací vyhnaných Němců.

Pro tyto zlé činy naše i našich dědů a otců jsi nás, Hospodine, zasáhl svou spravedlivou odplatou: zdevastováním krásné krajiny Sudet, čtyřiceti léty komunistické totality a i po jejím pádu pokračujícím morálním úpadkem české společnosti.

Nyní tě tedy, Bože, prosíme o milost a o odpuštění všech těchto strašných hříchů našeho národa. Víme, že to, co se stalo, se nedá nijak napravit. Prosíme tě, aby ses nad námi smiloval pro krev svého Syna Ježíše Krista.

Také tě, Hospodine, prosíme, aby naše prosba o odpuštění k našim sudetoněmeckým krajanům dostihla jejich srdce a aby nám odpustili všechny zlé věci, které jsme jim udělali.

„Ty jsi spravedlivý ve všem, co na nás přišlo, neboť jsi jednal věrně, kdežto my jsme si počínali svévolně... Jsme ve velikém soužení.“ (Nehemjáš 9,33+37)

Konference smíření Čechů a sudetských Němců, 16. dubna 2005 v Praze